

nem. Ingressus patet inter duo castella: quorum quod ad Orientem, in edito Monte exstructum, Occidentaliore, quod in Rupe est; eminentius: & alios. Incolæ iisdem cum Biscainis sunt moribus eademque utuntur lingua. Natura sunt ingeniosi, politici, satis exculi, ad alliciendum faciles, & qui difficulter cogi possunt, honoris cupidissimi, suorum privilegiorum defensores acerrimi, agiles, animosi, ad tractanda omnis generis arma dexterrimi, & ad militiam proclives. Sunt & mulieres admodum robustæ, planeque viragines, corpore bene habito, forma bona: Licet laboribus affluere; ac idcirco minus arrogantes. Maris accolæ navigationi piscibusque, cum aliis, tum quos *Baccalos* appellant, capiendis, magno lucro, dant operam.

Mores.

Legio.

Sequitur *Legio*, cui nomen ab *Legione* VII Germanica, quæ hic olim (Nervæ Imperatoris principatu, ut quidam autumant) stativa habuit. Hanc Hispaniæ partem qui hodie habitant, eos plerique volunt fuisse, qui *Vettones* Plinio, Ptolemæo, Straboni, Appiano. *Vettonia* etiam mentio apud Prudentium. Metropolis, urbs illa clarissima Regioni cognominis, quæ *Legio* VII Germanica Ptolemæo: *Legio Gemina*, Antonino: *Leon* hodie vulgo: quod nomen, quæ ab Leonogildo Gothorum Rege malit, quam ab Legionem ipsa Franciscus Tarapha derivare, non video. Moralis tradit etiam *Sublanciam* olim dictam, adscribens ejus nominis vestigia etiam nunc extare in loco, qui sesquimillari distans Legionem, dicitur *Sollanco*. Illud autem memoria dignissimum est, quod ab hac urbe cœperit circa annum 1066 recuperatio Hispaniæ quam totam fere Maurorum & Saracenorum gens occuparat. Pelagius enim, ex regio Gothorum sanguine, Fasila Cantabriæ Ducis filius, ab Christianorum, qui in Montes Asturiæ confugerant, reliquiis Rex consalutatus, magna strage Maurorum edita, vix Regnum orsus, hosti Legionem eripuit: ibique sedem sui Principatus figens, novum Castellum, quasi propugnaculum adversus Barbarorum vim & incursiones, extruxit: unde *Comites* deinceps *Castelle* dicti, de quibus postea, rejectis autem Gothorum Regum Insignibus Leonem sumpsit Rubrum in albo Campo ferocientem, quo hodieque Reges Legionenses utuntur. Pelagium in regno sequutus est Fasila filius; hunc autem Implem Alphonsus Catholicus, Petri Cantabriæ Ducis filius, ex genere Ricaredi Catholici Gothorum Regis oriundus: qui uxorem duxerat Ormisendam Fasilæ sororem unicam & hæredem. In Alphonsi familia posterisque Legionis principatus mansit usque ad Veremundum, Regem Legionis 1117: quo, anno 1133 sine successore defuncto, Sanctia Soror, Ferdinando Navarreo, Castellæ Regi nupta Legionense regnum ad Castellanum transtulit. Hic tres habens filios, Sanctium quidem Testamento Castellæ Regem; Alphonsum Legionis & Asturum; Garciam denique Galliciæ (quæ ab Conjugis Majoribus acquisita Comitatus ad illud usque tempus fuerat) & Portugalliæ nominavit. Sanctius, divisionis paternæ impatiens, fratres, Alphonsum quidem regno deturbavit. Garciam autem occidit. Quum jam Sanctius circiter sex annos regnasset, & ab Vellido per fraudem esset obtruncatus: Alphonsus, qui Toleti apud Maurorum regem exsilium vixerat, non solum Legionis, quod ex Patris voluntate obtinebat, recuperavit: sed & Castellæ, Galliciæ Portugalliæque regna est consequutus. Huic successit Alphonsus VII, Hispaniæ Imperator nuncupari meritis. Sed de his satis.

Regio.

Nomina.

Urbs Legio Gemina.

Imperium majorem.